

Традиција се наставља...

Седмог дана мјесеца новембра ученици II крагујевачке гимназије су дошли у наш град. Добродошлицу су им пружили професори и ученици наше школе. Посјета је трајала три дана и за то вријеме наши гости су били смјештени код ученика, који су са задовољством прихватили да буду домаћини, док су професори били смјештени у хотелу. Послије свих „формалности“ које су обављене у читаоници школе, настала је општа лудница. Гости су са својим домаћинима осјетили ноћни живот нашег града, Бањалуке. Посјетили су мноштво локала и диско-тека. Насупрот нашем кукању како немамо гдје да излазимо, они су уживали гдје год су ишли. Сљедећи дан (субота) био је организован одлазак у манастир Гомионицу. Један број ученика је посјетио манастир, док су остали жељели да са својим домаћинима обиђу град како би купили неку ситницу или неки сувенир из нашег града. Вече које је долазило донијело је са собом много забаве, али и бриге. Наиме, у нашој школи је прво била изведена представа ученика крагујевачке гимназије под називом „Зашто је вода мокра?“ којом су се представили професорима и ученицима наше школе. Послије је био организован парти у холу школе који се какав-такав свидио ученицима. По завршетку забаве, домаћини су водили своје госте по бањалучким локалимa. Због покушаја да сви буду заједно, свађица и несугласица дошло је до тога да су многи гости

у „збрци“ изгубили своје домаћине и домаћини госте, али на крају је све било у реду и забава се наставила до раних сати. У недељу ујутро, Крагујевчани су кренули из нашег града и, као и увијек, растанак је био врло тужан. Међутим, сви су се тјешили надом да ће се ускоро поново видјети, јер ће следеће године бити ред да ученици наше школе узврате посјету. **Како је и ред, традиција ће се наставити ...**

Милана Дојчиновић и Романа Спасојевић III₅

Зашто је вода мокра?

Ово вам звучи познато? Сигурно јесте, јер је управо ово назив представе коју су ученици крагујевачке гимназије извели 9. новембра у холу наше школе.

У почетку, имате осјећај да сте дошли да гледате неку колаж предству са мноштвом скечева хумористичког карактера, који и нису повезани неком посебном идејом. Али, како представа траје, све више постајете свјесни да је ваш првобитни закључак, у ствари, један велики промашај. Почињете увиђати да је ту, пред вама, ријеч о једној врло занимљивој проблематици, која је обрађена на веома интересантан начин. Наиме, ученици крагујевачке гимназије су својом креативношћу, а посебно глумом и музиком, на врло симпатичан начин приказали друштво у којем данас живимо. Управо је то она нит која прожима све фрагменте представе и веже их у једну нераскидиву цјелину, истовремено спајајући умјетност и свакодневицу, или, боље је рећи да је на једном заиста завидном нивоу на умјетнички начин приказана наша „гола“ реалност.

Надајмо се да ће оваква културна збивања постати много учесталија у нашим круговима, те да ће се ширити и везати нас са многим креативним младим људима са којима можемо, путем умјетности, остварити врло успјешну комуникацију. Стога Крагујевчанима иду све похвале...

Зато што се рибе зноје!

Татјана Вучић III₃

